

her omhandlede henseende. Grænsen mellem landbrug og gartneri er så flydende, at imødekomme af ønsket om årsangivelse for landbruget nødvendigvis må forudsætte, at også gartneri får årsangivelse.

Også andre beslægtede erhverv, der ofte drives i forbindelse med landbrug, såsom skovbrug, pelsdyravl og dambrug, bør være omfattet af ordningen — i modsat fald ville det være nødvendigt med en upraktisk regnskabsmæssig opdeling af de enkelte kombinerede landbrugsbedrifter. Som nævnt har fiskeriets organisationer tilsluttet sig tanken om årsangivelse. Set fra et administrativt synspunkt vil dette være en fordel.

Det skal bemærkes, at afgrænsningsreglerne yderligere må suppleres på en sådan måde, at det særlige regelsæt finder anvendelse på landmændene, selv om de foruden at drive deres landbrugsvirksomhed f. eks. lejer en traktor ud til sne-rydning eller sælger lidt grus fra ejendomens område.

7. Egentlig skulle der fastsættes en særskilt reduceret sats for hvert enkelt af de under punkt 6 nævnte erhverv baseret på den gennemsnitlige værditilvækst for det pågældende erhverv. Dette kunne formentlig kun lade sig gøre, hvis man udarbejdede egentlige varelistes med anførelse af de forskellige satser. For kombinerede virksomheder ville et sådant system blive vanskeligt at arbejde med og utvivlsomt give anledning til talrige fejltagelser.

Trods den ulighed, en enkelt reduceret sats medfører i kreditmæssig henseende, vil det være utilrådeligt at søge at bøde herpå ved en yderligere satsdifferentiering.

8. Systemet med en reduceret sats ved salg fra erhverv med årsangivelse vil medføre visse regnskabsmæssige komplikationer for de virksomheder, som aftager produkter fra disse erhverv. De vil blive nødt til i deres indkøbsregnskab at sondre mellem varer, der købes med reduceret sats, og varer, der købes med normal sats. Mejerier, slagterier, kornhandlere m. fl., som aftager varer fra det egentlige landbrug, har utvivlsomt alle et så godt regnskab, at problemet næppe kan tillægges nogen vægt.

Derimod kan man ikke se bort fra, at

det vil være en vis komplikation for de detailhandlere, som køber ind direkte fra virksomheder med årsangivelse.

9. Efter det foreliggende lovforslag om merværdiafgift skal der betales afgift ved indførsel her til landet.

Denne bestemmelse har været genstand for kritik fra importørernes side, idet det hævdes, at man derved giver importen en ugunstigere stilling end ved indkøb, som en virksomhed foretager her i landet. Bestemmelsen ønskes derimod opretholdt af industrien, som finder, at en bestemmelse, der tillod fri import til registrerede virksomheder, ville diskriminere mod dansk industri.

Man kan sige, at indførselsbestemmelserne efter lovforslaget ligestiller import med indkøb her i landet i de tilfælde, hvor kontant betaling finder sted. Dette ville imidlertid ikke undtagelsesfrit være tilfældet, hvis man reducerer satsen til første led efter landbruget. Kornhandlerne ville f. eks. slippe med reduceret sats ved køb af dansk korn, men måtte udlægge et beløb beregnet efter 10 pct.-satsen for importeret korn. Det er derfor muligt, at man — også af hensyn til vore traktatlige forpligtelser over for udlandet — måtte indsætte en bestemmelse, der tager sigte på at ligestille ubearbejdede udenlandske landbrugsprodukter m. v. med danske. Bestemmelsen måtte gå ud på, at sådanne varer kunne indføres af registrerede virksomheder til den reducerede sats. Hvis man ikke i loven kan opstille en udtømmende vareliste, må man tillægge finansministeren en bemyndigelse til at fastlægge listens omfang.

10. Såfremt man i lovforslaget skal indarbejde særlige regler for landbrug m. fl. erhverv efter de foran skitserede regler, vil det være let i et sådant særligt afsnit at indsætte en regel, hvorefter indbyrdes handler mellem virksomheder, der er omfattet af disse særregler, kan ske uden afgiftsberegning. Efter lovforslagets almindelige regler skal der svares afgift, hvis en landbruger f. eks. sælger roer til sin nabo, hvorefter denne kan fratække afgiften i sin afgiftsberegning. Man må utvivlsomt se i øjnene, at landmændene rent faktisk vil undlade at foretage afgifts-afregning ved sådanne indbyrdes handler. En regel om afgiftsfri leverancer landmænd